

Праштати попут Нефија

Ејсеј није желео да осџане љуџи на Џоша заувек.

Аутор Ноел Ламберт Барус
(Засновано на истинитој причи)

Ова џрича се одиџрала у САД-у.

Ејсеј је потрчао и шутнуо лопту свом члану тима, Тимотију. Гледао је како Тимоти замахује ногом уназад и шутира лопту у гол. „Погодак!“ Викнуо је Тимоти када је лопта погодила мрежу. Ејсеј је навијао. Победили су у игри!

Док је излазио са терена, осећао се одлично! Али онда га је један дечак из другог тима, Џош, назвао погрдним именом.

Ејсеј се осећао изненађено и повређено. Није знао шта да каже. Спустио је поглед и ходао споро према члановима свог тима.

„Успели смо!“ Рекао је Тимоти. „Добар пџс, Ејсеј.“

Али се Ејсеј није осећао сјајно. Не после онога што му је Џош рекао! Осећао се тужно и љуто.

Остатак дана, Ејсеј је осећао да га је огроман терет оптеретио. Није више волео Џоша.

Те ноћи, Ејсеј је седео са својом породицом у време читања Светих писама. Покушао је да слуша како његова сестра чита. Али није могао да престане да размишља о ономе што је Џош рекао.

Ејсеј је прегледао странице своје Мормонове књиге. Зауставио се на једном стиху у 1. Нефију. Било је то време када су Нефијева браћа била нељубазна према њему.

„И догоди се да им искрено опростих“, говори се у стиху.*

Нефи је оџросџио својој браћи?

Помислио је Ејсеј. *Чак и након џоџа шџио су били зли?*

Ејсеј је помислио на Џоша. Није желео да задржи лоша осећања према Џошу заувек. „Имао је само 10. година!“

Ејсеј је желео да буде попут Нефија. Могао би да опрости Џошу као што је Нефи опростио својој браћи. И ако Џош каже нешто погрдно поново, замолиће га да то не ради.

Осетио је унутрашњу топлину и мир. Било је као да је Свети Дух рекао: „Радиш оно што је исправно.“

„Ејсеј, шта си научио из ових стихова?“ упитала је мама.

Ејсеј је погледао горе. „Жао ми је, читао сам други стих,“ рекао је. Рекао је својој породици шта се догодило на фудбалу.

Мама и тата су загрлили Ејсеја. „Жао ми је што је Џош био зао према теби“, рекао је тата. „Оно што је рекао није истина. Али у реду је осећати се повређеним због тога.“

Ејсеј се осмехнуо. „Хвала. Неко време сам био стварно љут. Али сада када сам прочитао стихове из Светих писама, не желим да се љутим на њега. Желим да му опростим. И већ се осећам боље!“

„То је дивно!“ Мама се исто тако насмешила. „Праштање није увек лако. Али у праву си. Вредно је труда.“

Ејсеј је спустио поглед на своја Света писма. Она су му помогла! Огроман терет од раније је нестао. Уместо тога је његово срце било испуњено топлином и миром. ●

*1. Нефи 7:21